Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Jodoci Badij asce[n]sij Stultifer[a]e navicul[a]e seu scaph[a]e, Fatuarum mulierum: circa sensus quinq[ue] exteriores fraude nauigantium ...

Badius Ascensius, Jodocus

[Straßburg], 1502

VD16 B 145

Stulte gustationis strapha

urn:nbn:de:bsz:31-294548

Visual Library

Stulte guſtationis ſcapha

E guſtu iam ex Aulo gelio audiuimus ꝙ eſt
d magis corporalis ꝙ̃ cæteri iam dicti ſenſus
imo etiã magis neceſſariꝰ ad cõſeruationẽ
naturę: nullũ em̃ anĩal guſtu ac tactu carere poteſt:
aliter em̃ faciliter incurreret aut nutrimentũ nociuũ
aut obiectum lęſiuum. Vniuerſalis eſt ergo in ani-
mantibus guſtus: multoꝗ omnium vberrima eius
ſtulticia. Ideoꝗ tota philoſophia ſobrietatem prędi-
cat: Hinc illud tritum & vulgare ſed non cõtemnen-
dum dictum. Indulgere gulæ noli / quæ veneris a-
mica eſt. Quia vt dicitur a diuo Hieronymo. Ven- hieronimꝰ
ter mero eſtuans facile deſpumat in libidinem / Vi-
cina enim ſunt ventris: & libidinis membra. Hinc
eſt illud lepidum epigramma quod virgilianũ dicit̃ Virgilius

Stulte guſtationis ſcapha.

Nec veneris nec tu vini capieris amore: Vno nam
q̃ modo vina venuſq̃ nocent. Quod in ſequenti
Ezechias. ſcapha latius declarabimus. Hinc etiã illud Ezechie
xvi. Ecce hec fuit iniquitas ſodome ſororis tue ſupḃ
bia. ſaturitas panis & abũdantia: & ociũ ipſius & fi-
liaꝝ eius. Ad hanc igit̃ ſcapham ꝑtinẽt innumera-
biles. Primo protoplaſti in guſtu pomi vetiti. Scd'o
loth ebrius effectus. Tertio filij iſrael in deſerto ne
manna qdem cõtenti. Quarto vt ceteroꝝ mentio-
nẽ preterea͂: om̃es q in voluptate carnis ſummũ bo-
nũ poſuerũt: vtpote quoꝝ deus ẽ venter eoꝝ: q ab
Epicurus epicuri dogmate originẽ traxiſſe dicunt̃: cũ tamẽ ip
ſe epicurus fuerit egregius pauptatis frugalitatiſq̃
Aulus gel' amator holuſculis cõtentus. nã vt teſtat̃ Aulus gel'
Voluptatem quã ſummũ bonũ dixit diffiniuit cor
Seneca poris cõſtantẽ habitũ. Vñ Seneca in epiſtolis poſt il
lud laudabile epicuri verbũ. Si vis pytocleam diui-
tem facere nõ pecuniæ adijciendũ: ſed cupiditatib9
detrahendũ eſt. Probo inquit: & libẽtius epicuri e
gregia dicta cõmemoro: vt iſti qui ad illa cõfugient
ſpe mala inducti: q velamentũ ipſoꝝ ſuoꝝ vitioꝝ
habituros ſe exiſtimãt: ꝓbent quocũq̃ ierint hone-
ſte eſſe viuendũ. Cũ audierint iſta: audient iſtic hor
tulos: & inſcriptũ hortulis. Hoſpes hic bene mane
bis: hic ſummũ bonũ voluptas eſt. Paratus erit iſti-
us domicilij cuſtos: hoſpitalis: humanus: & te polẽ
ta excipiet/ & aquã quoq̃ large adminiſtrabit. & di
cet. Ecquid bene acceptus es? Nõ irritãt inquit iſti
hortuli famẽ: ſed extinguũt. nec maiorẽ ipſis potio
nibus ſitim faciũt: ſed naturali & gratuito remedio
ſedãt. In hac voluptate cõſenui: de his tecũ deſide-
rijs loquor: que cõſolationẽ nõ recipiũt: qbus dan-
dum eſt aliqd vt deficiãt. Nã de illis extraordinarijs